

Nỗi khổ của Việt Kiều Nhật: Không dám ngẩng đầu nhìn ai vì quá "NHỤC"

Tôi là người gốc Việt, hiện đang sinh sống và làm việc tại Nhật. Những chuyện xảy ra gần đây tôi muốn quên đi cho bớt đau lòng nhưng thành thật mà nói không riêng gì tôi mà tất cả những ai đang sinh sống, học tập và làm việc ở đây đều cảm nhận được cái không khí ngột ngạt nơi này.

Đi vô công ty mà không dám ngẩng đầu nhìn ai. Mỗi lần tới chương trình tin tức thì lẳng lặng mà "biến". Vì sao? Là vì nhờ Việt Nam giờ đã quá nổi tiếng trên đất nước Nhật Bản này rồi.

Các bạn luôn tung hô đất nước Việt Nam xinh đẹp, con người Việt Nam thân thiện, hiền hoà hiếu khách. Thật sự cái nhận xét nay không biết từ đâu mà có? Phía nhận xét và phía được nhận xét chắc có lẽ không biết viết chữ "NHỤC" như thế nào thì phải! Tôi không biết các bạn có ngượng khi nói những từ này không? Riêng tôi dù trong nước hay ngoài nước, dù với

người Việt Nam hay bạn bè quốc tế tôi chưa bao giờ nói những lời dối trá này. Vì những đức tính đó không có ở người Việt Nam ngày nay. Thân thiện ở chỗ nào khi vừa xuống sân bay đã bị hải quan đòi hỏi lộ, hiền hoà ở đâu khi lên taxi là bị vẽ đường chặt chém, và hiếu khách đến nỗi mới bước ra đường liền bị giật đồ.

Đó là những gì mà người bạn của tôi trải qua trong một ngày khi đến Việt Nam. Nếu bạn là tôi thì các bạn ăn nói với người này như thế nào? Mỗi lần bị phê phán các bạn rất giỏi cãi. Câu thần chú cứu rỗi các bạn là "đừng quơ đũa cả nắm như vậy, có người này người khác mà". Tuy biết là ở đâu cũng có người tốt kẻ xấu, nhưng các bạn chỉ cho tôi thấy cái tốt đi? Tốt ở đâu, ở chỗ nào? Tôi khuyên các bạn nên nhìn nhận sự thật một cách khách quan phần đầu học tập và sửa chữa chứ đừng ngụy biện nữa. Ở trong nước thì còn đóng cửa bảo nhau được. Còn đang này đi nước ngoài mà còn xấu xa như vậy thì đó là quốc nhục rồi, không còn là chuyện của cá nhân nữa.

Tôi sống và làm việc nhiều năm ở đây nên tôi hiểu rõ văn hoá và tính cách của họ. Trộm cắp là một trong những tội mà người Nhật ghét nhất chỉ sau tội quấy

rồi phụ nữ. Người Nhật rất thân thiện, hiếu khách và lịch sự. Vì vậy những ai đến với nước Nhật đều được họ chào đón, tiếp đãi rất nồng nhiệt. Nhưng không có nghĩa là họ thích các bạn. Các bạn đừng bao giờ ngộ nhận như vậy.

Dân tộc tính của họ rất cao. Cả khu vực Châu Á này họ chẳng coi ra gì đâu, và đặc biệt hơn là họ không thích người Châu Á cho lắm. Việt Nam thì càng tệ hơn nữa, chắc chắn là trên 80% người Nhật không biết gì về Việt Nam. (Điều này tôi xin cam đoan những ai đã từng sống ở Nhật trên 3 năm sẽ hiểu). Thế tại sao tôi đề cập vấn đề này? Vì tôi muốn nhắc nhở người Việt ở Nhật nên biết vị trí của mình trong mắt người Nhật là rất rất nhỏ, tu nghiệp sinh muốn kiếm tiền, du học sinh muốn học tập, kỹ sư-nhân viên muốn làm việc thì nên nghĩ tới người Việt Nam và đất nước Việt Nam để biết vị trí của mình ở đâu? Mình là ai để không phạm sai lầm.

Còn Việt Nam thì coi họ như thánh sống, học hỏi nước họ, con người họ, thích hàng Nhật, thích người Nhật... đem nước Nhật như là mô hình kiểu mẫu để phấn đấu vươn lên. Nhưng chẳng bao giờ các bạn được như họ đâu. Đừng nói là 20-30 năm cho dù là một thế kỷ đi chăng nữa cũng vậy thôi. Tại sao ư? Vì người Việt không có ý chí phấn đấu, không biết nhìn nhận thực tế, không biết lắng nghe và chấp nhận sự thật. Thích được ca tụng, thích được khen ngợi.

Còn có những bạn luôn nói mình tự hào khi là người Việt Nam? Tôi không biết các bạn tự hào ở điểm nào? Tự hào về cái gì? Nếu ai đó biết xin chỉ dạy. Các bạn nên tự hào khi mà thế giới nhìn Việt Nam với sự ngưỡng mộ chứ không phải sự khinh khi như bây giờ.

Chắc các bạn du học sinh cũng biết rất khó kết bạn với những du học sinh của nước phát triển đúng không? Lúc tôi còn đi học, trong lớp tôi có Hàn Quốc với Đài Loan, bọn chúng hay hỏi tôi thế này: “Có vẻ có tiền là qua Việt Nam cưới được vợ hả bạn? Giống như mua vợ vậy? Ở nước bọn tao cô dâu Việt nhiều lắm, gái Việt Nam cũng xinh lắm nhỉ!” rồi hô hô cười. Lúc đó không biết các bạn có còn tự hào nữa không nhưng tôi thì thấy vừa giận vừa nhục. Các bạn thích kpop, diễn viên Hàn, phim Hàn... không ai cấm và cũng chẳng có gì sai. Tôi thỉnh thoảng vẫn xem phim Hàn.

Nhưng các bạn có biết khi qua nhật lưu diễn họ phải chào khán giả bằng tiếng Nhật, hát vài bài hát Tiếng Nhật, lễ phép và rất tôn trọng khán giả chứ không dám có thái độ phách lối và trịch thượng như khi qua Việt Nam đâu. Một khi thần tượng không coi mình là Fan thì các bạn đừng tự đánh mất giá trị của bản

thân mình. Giá trị của bản thân do dân tộc, cha mẹ ban cho ta, nó là vô giá, hãy biết trân trọng.

Cuối cùng điều tôi buồn cười và luôn thắc mắc là mỗi khi có một người gốc Việt nào đó đoạt giải lớn trong các cuộc thi từ thể thao đến khoa học thì các bạn tung hô, rồi lên mạng comment “tự hào Việt Nam” trong khi người trong cuộc chưa hẳn đã nghĩ như vậy. Vì sao? Tuy trong người họ mang dòng máu Việt nhưng nơi tài năng họ phát triển là ở bản xứ, công trình nghiên cứu của họ là ở nước ngoài, hoàn toàn không dính líu gì đến Việt Nam nhưng các bạn vui như thể họ là thân thích của chính mình vậy. Còn nữa, thỉnh thoảng cũng có người Việt được vinh danh trên trường quốc tế, nhưng khi Việt Nam mới có một thì những nước xung quanh ta có rất rất nhiều rồi.

Tôi nói điều này không phải để chê bai người Việt, mà là muốn mọi người nhìn lên mà phấn đấu thêm chứ đừng vì thế mà tự đắc. Tôi là người Việt, tôi không tự hào về điều đó, tôi đã cố để mình không còn là người Việt nữa, giờ tôi đã toại nguyện. Nhưng tôi hy vọng trong tương lai gần, các bạn làm cho tôi cảm thấy hối hận về điều mình đã nghĩ và đã làm. Tôi đang rất mong đợi điều đó. Tôi biết ý kiến của tôi sẽ gặp nhiều phản đối, và hứng được nhiều gạch đá. nhưng với những ai chưa từng đi và sống ở nước ngoài và bị phân biệt đối xử vì là người Việt thì tôi sẽ không chấp. Nhưng những ai đã từng sống ở nước ngoài mà phản đối ý kiến của tôi thì sẽ rất vui và sẵn lòng được chất vấn!

(vitalk)